Harmadik évfolyam. 25. szám. Vasárnap 1884. február 24-én.

ELŐFIZETÉSI DIJ.
helyben házhoz hordva:
Egész évre . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre . . 2 „
vidékre postán küldve:
Egész évre . 9 frt — kr.
Fél évre . 4 „ 50 „
Negyedévre 2 „ 25 „
Néptanitóknak helyben:
Egész évre . 6 frt — kr
Fél évre . 3 „ — „
Negyed évre . 1 „ 50 „
Néptanitóknak vidéken:
Egész évre . 7 frt — kr
Fél évre . . 3 „ 50 „
Négyed évre . 1 „ 75 „

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvétetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partlics könyv- és kőnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytőzsdéjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztőségi iroda és kiadó hivatal:
Sötét- s csendes-utcza sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.
Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

Vanitatum vanitas.

Pip! Paf! Puf!

Usztunk a dikcziók árjában, hallottunk dics-hymnuszokat, volt átalános elérzékenyülés, disz-banquette, gála-szinielőadás!

Oly nagy volt az öröm Izraelben, hogy az emberek azt se tudták, hová legyenek.

Miért? kérded ártatlan közönség. Hát csak azért, mert Sándor Béla főispán lovaggá lett.

Igen! Bács-Bodrogh vármegye triumphált! Nagy volt a diadal s dicsőség! A megye összes szolgabirái és közs. jegyzői együtt voltak. Itt volt a hires Korbay, a disz-szónok is. Szóval: minden együtt volt, a mi csak egy főispáni udvarhoz tartozik.

A megye közgyülésén nagyszámu ügydarabok intéztettek el. De mit nekünk most ügydarab? Első a dicsőség!

Kilencz órakor már gyülekezett a disz-sereg. A kerületek egyenként privát uton tolmácsolták legforróbb érzelmüket. A hódolat-bemutatás egy teljes óráig tartott. De ez bliktri! A megye közgyülésén történtek méltók, hogy lángbetükkel irassanak az annalesekbe.

Pompás egy ünnepély volt.

A szerepek ki voltak osztva. Az alispán jelentésében meg fog emlékezni arról a kitüntetésről, mely a megye főispánját érte. Mikor azután ő maga részéről per longum et latum eldicsérte volna, le fog ülni, félbenszakitva a jelentést, s fölálland Korbay Károly urambátyánk.

Ezen ősz férfiu lehetőleg meghatottan fog szólani. Hangja rezegni fog az érzelemtől s szemeiből könyek potyogandnak. El fogja regélni, hogy mi mindent nem tett Sándor Béla azért, hogy végre ilyen dicső kitüntetés érje. Mint aljegyző hány rosz konczeptust csinált, s mint főjegyző hány jegyzőkönyvet vezetett s hányszor jegyezte föl a szólni kivánókat. Mint alispán hány felterjesztést tett a miniszteriumhoz s mint főispán hányszor bukott hasra a mamelukok fő-fővédszentje előtt. — Mindezen érdemek fölsorolása után ki fogja nevezni a megye Deák Ferenczének, „megye bölcsé“-nek és kérni fogja, hogy — ha majd miniszterelnök lesz, ne feledkezzék meg rólunk se. Azután majd Sándor Béla extemporizál egy jól betanult kis dikcziót, melyben előadja, hogy az érdemek nem teremnek mint a subagallér. Azért bizony sokat kell hajlongani. S a mi fő: szerencsével kell az embernek birni. Hiába, manap csak az az érdem, amit az ember a mellén hord, s a mit a megye megszavaz. . . . Azonban ha miniszter lesz is, akkor se feledkezendik meg megyéjéről „szivének utolsó dobbanásáig“ . . . Persze már ekkor anynyira meg lesz hatva a mameluk-sereg, hogy mindannyi zsebkendőit csavargatja a könyektől s ez átalános meghatottságot fölhasználva, az alispán inditványozni fogja, hogy mind e remek beszédek „mások elrettentő példájául“ a jegyzőkönyvbe szószerint fölvétessenek.

Erre kitör egy végnélküli applaus, taps és ovatio . . . Egymás karjaiba borulunk és zokogandunk . . . Igy lön! Ugy az alispán, mint Korbay uram, valamint a főispán is igen jól játszták szerepüket. Az alispán kissé akadozott s szerepét irásból olvasta ki, mi arra mutat, hogy gyakorlatlan szinész. Korbay uram ellenben derekasan megfelelt. Alakitása pompás volt. Csak hangjában észleltünk itt-ott nemi álpáthoszt. Ajánljuk neki a helyb. szintársulat alapos tanulmányozását. A főispán rövid, de talpraesett szerepét jól fogta fel. A mélyen meghatott államférfiut elég ügyesen s a „haza bölcse“-t elég routine-nal alakitá. Jóllehet ez nem szerepköre, s tulajdonképi szakmája, de a viszonyoknál fogva meg kell vele is elégednünk.

A közönség a sikerült előadáson jól mulatott.

Ezek után már az ügydarabok is szóba kerültek. De mért beszéljünk azokról. Vegyük elő a tárgysorozatot, s annak minden egyes pontjához képzeljük oda, hogy „észrevétel nem tétetvén, határozattá vált“ s azzal már is végeztünk. De a mily gyorsan lemorzsoltuk a nagy megyei közönség legszentebb érdekeit tárgyazó ügydarabokat, oly nehezen tudtunk végezni Sándor Bélával. Nem volt elég a 6 héttel előbb a megyei tisztikar részéről bemutatott hódolat, nem a sürgönyok árja, nem a kerületi meghódolás, nem a közgyülési komédia, még azután is fölabajgatták a várost egy diszes disz-banquette-tel, melyen egy teritek ára 3 flores volt.

A „Vadászkürt“ szálló előtt mintegy 50 darab mozsár harsogtatta az ujdonsült lovag dicsőségét. Fönn pedig a közönség jóllakott a dikczióktól, sőt némelyek csömört s szellemi gyomorgörcsöket is kaptak. O ez a banquette örökké feledhetetlen lesz az érzékeny szivü mamelukok előtt.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Azóta annyi év mult.

(Heine.)

Azóta annyi év mult
És annyi nemzedék,
Csak egy nem mult: szerelmem,
Mely bennem érted ég!

Csak egyszer lássalak még,
Csak egyszer jöjj elém,
Hogy végszavam lehessen:
„Madamé, je vous aime!“

Pataj Sándor.

Az izraelita nőegylet tánczfüzérkéje.

— 1884. február 20-án. —

Pont 7 órára megparancsoltam udvari fodrászomnak, hogy mindenféle szépitő szereivel és vasaival jelen en meg lakásomon és pedig azon czélból, hogy ez egyszer művészet nemcsak nekem, hanem a nagyérdemü közönségnek is bemutassa. Igen, művészetnek kell mondani, midőn az a feladata, hogy szép legényt kell belőlem faragnia. Hajam a forró vas erőszakos csürés-csavarása folytán göndörré lön varázsolva, s szakértők kimondása szerint tökéletes képmása voltam Mozartnak. Fényes topánjaim tükörül szolgálhattak volna és soha karcsubb termetet nem takart a frakk uri magaménál. Ugy állottam szobám közepén, mint egy Adonis, nem, mint egy Paris, a kinek kegyeit három istennő hajhászta.

Borbélyom kegyetlen operatioja és a többi segédkezők körülöttem végzett dolgai után a nem rég kiadott tariffa szerinti 50 kros fiakkerbe ültem, kiadva az utasitást, hogy bálba szándékozom, tehát egy kicsit gavallérosan hajtson.

A mikor odaérkeztem, a „Vadászkürt“ nagyterme, mely igen csinosan volt diszitve, már valóságos fényárban uszott. Kilencz óra felé kezdtek gyülekezni a szebbnél-szebb és különféle remek ruhákban a tánczosnők, kik nagyobbrészt ez alkalommal jelentek meg az első bálban, mert a hirdetett „tánczfüzérke“ czimét fényes megjelenésük által megmásitották.

Pontban 9 órakor megjelent Dr. Spitzer Mórné, az egylet szeretetreméltó elnöknője vörös atlasz ruhában, mely egészen finom csipkével volt áthuzva.

Beléptekor a rendezőség egy csinos és izléses csokrot nyujtott át, ami után a Rákóczy-induló harsány hangjai között a terem közepén részére fentartott és feldiszitett helyet elfoglalta. Az elnöknő körül láttuk csoportosulva Kralnét (Kanizsáról), Dr. Sághi Samunét, Hubai Mórnét, Prosznitz Spitzernét, Schlieszernőket, Dr. Pataine, Holländerné és Weidinger urnőket.

A sokat szenvedett toilettek a szekrény egy sötét zugában vannak elhelyezve. A rózsák és csipkék is elvesztették régi fényüket, elvégezték mind feladatukat. A tánczosnők, kik egy élvezetes est gyönyöreivel és örömeivel fáradtan dőltek a pihenés karjaiba, e pillanatban talán egy finom kézimunka szöveteibe mélyednek; minden egyes szövésnél egy édes emlékre ébrednek merengésükből. Egy átélvezett bál emlékei azok. Képzeletükben csak egyes vonásokat elevenitenek fel, azokat, a melyek nekik tetszettek; a vigalom teljes képével tánczosnőinknek nem kell törődniök. Ezt a munkát tárczairók végzik. Nem könnyü munka. Felszedegetjük báli emlékeinket, és a mint szeretreméltó tánczosnőink a vászon szöveteibe rajzolják felvillanó gondolataikat, ugy megtesszük mi ezt a fehér papiroson csunya fekete tintával, — a miből aztán nyomdafesték lesz. Abból a csipkés kézimunkából is lesz valami — kelengye. Hanem az én gondolataim közé a megszólás hangjai nem vegyülnek, a mi — ne tagadjuk — a kézimunka mellett elmaradhatlan. Tehát dologra!

Közvetlen 9 óra után kezdődött a tánez, résztvettek abban a szép nemből a kiket itt betürendben felsorolok: **Deutsch** Riza, **Hubai** Esztike (finom izléssel csinosan kiállitott fehér atlasz ruhában, mely gazdagon volt diszitve valódi csipkével és rózsa szinü rózsa bimbókkal) **Háy** Riza, **Kaufmann** Juliska (jó izlésü krem-atlasz ruha lilaszinü orgona virággal és gyöngygyel) **Kotányi** Malvin, **Löwy** Fánny (izlézes rózsaszinü kasmer ruha csipke tunikkal) **Schön** Fánny (jó izlésü krep ruha atlasz derékkal virággal diszitve) **Spitzer** Klára, **Weidinger** Adél (csinos krem kreplisz ruhában atlasszal diszitve) **Weisz** Laura (Szegedről), **Weidinger** Sarolta, **Zeizl** Berta urhölgyek stb. stb.

A szép aszszonyok közül részt vettek a tánczban **Deutsch** Adolfné, **Grünwald** Ignaczné, **Kaufman** Simonné, **Klein** Edéné, **Spitzer** Bernátné, **Spitzer** Jakobné, **Schön** Adolfné, **Sipke** Anna, **Középesiné**, Heiman Lipótné, **Grosz** Samuelné, **Jonász** Sándorné, **Grószné**, **Pollák** Regina, (Kernyáról) **Háy** Fánny, **Sohrné**, **Janovitzné** urnők.

A tánczosnők szemei örömtől ragyogtak, ezt az örömöt a jó mulatás idézte elő. A teremben minden oldalon fekete alakok, a kik táncz után nem szöknek rögtön a mellékterembe. Többnyire kitartó tánczosok voltak jelen a nem tánczolók pedig mulattatók vagy szórakoztatók voltak. Mindez magasra szöktette a jó kedv árfolyamát. Egyre buzdítottam a fiatal embereket hogy jó lesz mielőbb kivenni részüket! Ki is vették, ugy mulattak, hogy sokkáig megemlegetik.

Különösen ki kell emelnem, hogy a bálban városunk intelligentiája jelen volt, a mi világos bizonyitéka annak, hogy nálunk nem ismernek antisemitismust és faji különbséget.

A rendezőség kitett magáért valamint az egylet elnöknője is és azon hölgyek kik jegyek elárusitása által szereztek maguknak érdemeket s szeretetre méltó házi asszonyok módjára fogadták a vendégeket és meg is hozta a kellő hatást, mert a mulatság minden tekintetben nagyon sikerült. A ki csak ott volt, mind jól mulatott reggel 6 óráig.

A mi a nőket, illetőleg a bálkirálynőt illeti, jól lesz tudomásul venni, hogy ők képezik a legveszedelmesebb zátonyt a báltudósitó ingatag hajója számára. Mindenekelőtt rózsafából kellene tollnyelet faragnom s rózsaszin papirra, mézbe mártott aranytollal irnom a báj e halmazáról, nem pedig durva papiron, halavány tintával s rosz tollal. Hanem egy megjegyzést megengedek magamnak, mi abból áll, hogy öreg anyámtól hallott bölcs mondásokat itt leirjam: „A ki legelőször megy bálba, csak akkor szép, ha fehér ruhában jelenik meg“, hogy igazat beszél, kezeskedik a nem rég lefolyt kath. nőegylet mulatsága, a hol is minden ujoncz fehérben tündöklött.

Ez azonban nem rosszaláskép van mondva. De igen rosszalás és megrovandó az, hogy a nőegylet választmányának nagyobb része, kik ezen mulatságot javaslatba hozták és elhatározták, távollétükkel tündököltek. Tessék parancsolni t. választmány! Majd máskor is szolgálatára lesznek.

De különben nélkülök is igen jól mulattunk, talán még jobban, mintha ott lettek volna.

Ypsilanti.

Azok közül a sok szép dikeziók közöl beh kár, hogy egyet se reprodukálhatunk. Legalább Schneberger ujverbászi lutheranus pap „szolnok"-latát közölhetnők. Mert hisz az aratott legnagyobb tetszést. A tiszteletes ur ugyanis gyengéd czélzást reszkirozott meg e sorok irójára, s egy allegorikus képben mutatta be az ott jelenlevőknek, hogy milyen pernehajder és pocsétakerülő ember az, a ki az ünnepelt dicső férfiut gyalázza és rágalmazza. S miért? Mert k e n y e r e t kért s ő nem adhatott neki. Mennyire viszhangra talált ez a mamelukok szivében Hiszen jól esik a gyanusitás s becsmérlés azoknak, a kik érzik, hogy maguk jogos gyanu alá, a talpnyalás gyanuja alá esnek. Hanem hát vagy osztogathat a megye ünnepelt lovagja kenyeret, vagy nem! Ha igen, akkor bizonyára kész örömest adott volna e sorok irójának is, ha annak kellett volna. Ha nem osztogathat, akkor elesik a gyanu alapja. Bizony mondom édes tiszteletes uram, hogy nagyon szegény Bács-Bodrogh vármegye főispánostul s mamelukostul együtt, hogy e sorok iróját megvehesse. De ez alkalommal nem szándékunk e csunya gyanusitás czátolatával megzavarni a mameluk-sereg lelkes örömét. Elkövetkezendik az az idő, midőn önkényt bebizonyul annak ellenkezője, a mit Schneberger tiszteletes ur nem restellt fennen hangoztatni.

Odáig csak hadd legyen hitük szerint. Rövid dicsőségük hamar oszladozni fog. Tekintsenek csak körül az országban. Látni fogják az oppositiót nagy s fenyegető vonásokban. Látni fogják azt az óriást, melyet népnek neveznek, mely k e n y e r e t k é r, de melyet nem lehet kenyérrel megvesztegetni

A viszony ugyanaz. Kenyeret kérni jogos és igazságos, ha érdemeket szereztünk arra; de kenyeret kérni becsületünk s lelkiismeretünk árán nemtelen s aljas dolog. Az a kenyér, melyet talán e sorok irója kért, a becsület kenyere volt, megkinálták a megvesztegetés kenyerével s ő fölébredt és undorral fordult el tőle. Elfordult tőle akkor, midőn kétségen kivül bebizonyitá, hogy ezen kenyeret neki odanyujtották s a midőn kétségtelen volt az is, hogy csak azért fordult el, mert a megvesztegetés kenyere volt, a mire előbb talán nem is gondolt.

Igy van ez dicső Schneberger uram!

De még önnek egyéb mondanivalónk is lesz, más alkalommal.

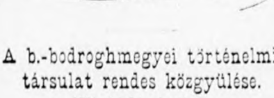

A b.-bodroghmegyei történelmi társulat rendes közgyülése.

— 1884. évi február 22-én. —

A történelmi társulat — mint lapunkban is jelezve volt — f. hó 22 én d. u. 4 órakor a következő tagok jelenlétében tartotta rendes közgyülését, csekély érdeklődés mellett

Elnök: Schmausz Endre, alispán, titkár: Dr. Margalics Ede, rendes tagok: Czirfusz Ferencz, Mihályi János, Karácsony Gyula, Bertholino Sandor, dr. Molnar Istvan Lajos, Várossy Tivadar, dr. Grüner Samu, Donoszlovits József, Donoszlovits Vilmos, dr. Schuller Simon, dr. Csibás Benő, Radics György.

Elnök megnyitván az ülést, következik a titkári jelentés, melyről nem mondhatjuk, hogy valami nagyon tartalomdus lett volna, ha csak egy öreg fejsze beküldésének egyszerü constatalása a fogalomnak meg nem felel. Már-már örvendetes tudomásul is vétetik ez, ha Donoszlovits Vilmos föl nem szólal, kifogasolván nem egyedül a titkari jelentést, hanem inkább a titkar urnak a jelentésből is kitünő közönyét az egylet érdekei s az ő titkari állasából kifolyó feladatai iránt. Jelesül, hogy az egylet iránt a nagy közönségben lanyha érdeklődés mutatkozik, a mennyiben a megye közel 130 községe közül csak 47 van képviselve, bele számitva a 4 sz. kir. várost is és e szerint az egyletnek eddig van 202 tagja, holott más hasonló egyletekhez viszonyitva sokkal kisebb megyékben sokkal nagyobb szamu tagokat találunk, ha mindjárt a történelmi társulat eszmejének megvalósitasát nem is 20 év óta sürgették, mint nálunk. Továbbá, hogy a közönségnek ugyszólván tudomása sincs az egylet létezéséről, jóllehet a „Bácská"-ban fölötte sürün találkozunk holmi titkári enuncziácziókkal, mik persze figyelembe se vétetnek, amit igazol ama körülmény is, hogy innen a központból is — nem is számitva a vidéket — gyakran küldettek föl egyes régiség-tárgyak a nemzeti muzeumba, a hol természetesen — több példanyban is meglévén — lomtárba kerültek, vagy pedig avatatlan kezekbe jutottak, a mi bizonynyal nem történik, ha az illetők egy megyei történelmi társulat lételéről kellő tudomást szereznek.

Hogy továbbá az alapszabályok ignoráltatnak a titkár által akkor, midőn a felolvasásra beküldött dolgozatokat nem a választmany elé terjeszti, hanem önhatalmulag biralgatja s visszatartja rendeltetésétől. S több efféle lényeges gravament hozott föl.

Ő az egylet jelenlegi állapotával meg elégedve nem lehet s a titkár ur eddigi tevékenységét nem látja eléggé kifejtve.

Erre dr. Margalits Ede titkár ur nem igyekezett tényekkel czáfolni meg az ellene felhozottakat, hanem hivatkozva meggyőződésére, megsértve találva magát, hamarosan leköszönéssel fenyegetett, a mit a felszólaló sem czélzott talán, s a mi a jelenlevőket meglepte. Ennek tulajdonitjuk, hogy a többség az egylet magasabb érdekei szempontjából — nehogy már a kezdet nehézségei mellett visszavonás is keletkezzék az egylet kebelében, jónak látta a titkarnak Mihályi inditványara s Czirfusz és dr. Molnar fölszolalasara — bizalmat szavazni. De — bár az ily inditványoknál rendszerint az ildomos és indiferens tagok udvariasságból is megszavazzak a bizalmat — itt az az ujabb meglepetés várt a titkar urra, hogy közvetlenül ezen bizalom odaigérese előtt Radics György ur csak ugy per tangentem megemlité, hogy B.-Almasról 12 tagja volna az egyletnek az aláirási ivek szerint, ellenben a titkár által egybeállitott tagok névsorában ezek nevei nem találhatók, azok tehát azt se tudják már most, hogy fölvétettek-e vagy se, sőt tán azt hiszik, hogy személyük kifogasoltatott, miután még csak értesitést se vettek.

Ez persze kissé megakasztá a bizalmat szavazni akaró urakat, azonban a szeretetreméltó alispán kegyencze érdekében egy-két jó szóval ismét a szavazás kerékvágásába terelte őket. Tehát a bizalom megszavaztatott neki s igy megmarad titkárnak is.

Most következtek a felolvasások. Donoszlovits Vilmos ur „Alkotmányos mozgalmak Bács-Bodrogh vármegyében a 60—61-es években" czimü terjedelmes értekezését olvasta föl, mely némi éljenzésben részesült, mely lefoglaltatott esetleg az egylet évkönyve számára elnök inditványára. Czirfusz Ferencz ur azt a naiv megjegyzést tette rá, hogy a benne foglalt „császári diploma" s több „császári" jelzővel ellátott kitételeket a mai viszonyoknál fogva talán nem loyalis dolog használni. Donoszlovits természetesen kijelenté, hogy a történelmi hűség s a mai viszonyok közt van valami különbség s hogy nem tehet arról, hogy azok a diplomák csak „császári"-ak s nem egyszersmind „királyi"-ak is voltak. (Ó! alter Czopf! Szerk.) Azt sem akarta megengedni a loyalis alattvaló, amit Donoszlovits ur értekezésében állit, hogy a pragmatica sanctiot a magyar nemzet VI. Károly császárral (III. Károly magyar királylyal) kötötte. Szerinte nem a császárral, hanem a királylyal kötötte a nemzet. (Olvassa el a nagyságos kir tanácsos ur az erre vonatkozólag b. Kemény Zsigmondnak a „Pesti Napló"-ban a pragmatica sanctioról irt tanulmányát, a hol mindenütt VI. Károly császár s nem III. Károly király emlittetik.) Radics György „egy száz éves község története" czimen Eiman Károly volt sziv czi jegyző „der Kolonist" czimü művéből ki-humoros kivonatot olvasott föl; a jelenlevők azt élénken megéljenezték. Mihályi az eredeti munkát ajánlotta föl az egyletnek, mi köszönettel vetetett tudomásul s midőn még Schmausz Endre hosszu bucsuztatóját el mondta volna, az ülés 7 órakor véget ért.

(Az ülésben történtekre még mi is visszatérünk. Szerk.)

A legmagasb értékesités.

— Nemzet gazdászaink figyelmébe —

A hosszu téli hónapok idejét arra forditja szokás szerint és legnagyobb részben a gazdász, hogy az elmult év eredményeiből következtetéseket von, hogy azokat a következő év praxisában hasznára forditsa. De az ily szemlélődés alkalmával a mi gazdászunknak arra a következtetésre kell jutnia, hogy az országunkban divó e g y o l d a l u gazdálkodás vége felé közeledik. Még csak 30 év előtt is ugy tekintetett a magyar Alföld mint Europa magtára. Ma Magyarország gabona termelése alig jöhet számitás alá. Amerika és Oroszország gabonájá elárasztja nemcsak Europa összes fogyasztó helyeit, hanem még maga az a valamikori magtár is — mi magunk is kényszeritve voltunk a 70-es években néhányszor idegen gabonát behozni, azon években a melyekben áradások és gabonarozsda termelésünket megsemmisité.

Az áradások általános kevesbedésével ugyan nálunk is kevesbednek a vizáradások, de egyuttal a gabonának rozsda betegségei is. Közép jó termésünk 1870. óta csak 1874-ben 1878-ban és 1882-ben voltak. De ezen esztendőkben nem is panaszkodhattunk áradásokról. Föltéve, hogy a márcziusi és áprilisi hónapok lecsapódásai abnormitásba által nem mennek 1884-ben is jó termést várhatunk, mint hogy az elmult ősz és tél száraz volt. Tehát — számos évi tapasztalatokra támaszkodva olyan termésnek nézünk elébe, mely magtárunkat meg fogja tölteni, vajjon azonban ezen teli magtár eladása egyszersmind üres pénztárczáinkat is meg fogja-e tölteni nagy kérdés. Ezen kérdés igenlő megoldása valóban nagyon merész volna, merész azon tapasztalatok után melyek a most lefolyt évtizedből lettek gyüjtve.

Tekintsünk csak a legközelebb lefolyt két évre vissza, már is állandó visszaesését látjuk a gabona-áraknak. Az 1882. évre előbbi fogalmaink szerint a gabona árak alászállása megmagyarázható volt, minthogy ezen év termése fölötte jól ütött ki. De most következett az 1883. évi gyenge középtermés, és — ismét előbbi fogalmaink szerint kellett volna a gabona-áraknak megerősödniök, d e é p p e n az ellenkezőt tapasztaljuk. Már ma a bel- és külföld minden ra tárai és különösen a nagyobb folyók és kikötőkéi tömve vannak gabonával, mit várhatunk tehát ha az 1884. év a talajnak egy további áldását árasztja ránk? Nem kell talán nagy pessimistáknak lennünk, hogy esetben prognostikáljuk, miszerint magtáraink tömvék, de pénztárczáink üresek maradnak. Éppen nálunk kell hát annak a furcsa tételnek állani, hogy erős talajunk gazdag termései nekünk nem hoznak áldást? bizonnyára nálunk, mert csak mi szoktunk mindent egy szögre akasztani és ha ez eltörik minden a földön hever, a mi azonban ma érzékenyebb sebet üt rajtunk, mint az előtt. Érzékenyebbet már azért is, mert a modern állam minden terhe, melyet mi a tout prix képezni akarunk a legalsóbb alapkövet, a földmivelőt nyomja. Akár merre is forduljon ez a saját terhe alatt görnyedő földmivelő fölhalmazott gabonaáldásával mindenütt e hazában csak drága vasut-teher-dijakat kell legyőznie, minthogy tekintet nélkül a mi ritka gazdag folyó hálózatunkra, csaknem egyetlen hajózható csatornának nincs, és a hol egy van is mint például a Ferencz és mellék csatorna: ott az egészen ellentétes üzleti politika által csaknem egészen használhatatlan. Igy jutunk végre nagy áldozatok mellett a legközelebbi forgalmi állomásig, ekkor elénkbe lép a Yankee is az orosz, a kik az ő sokkal olcsóbb szárazföldi és sokkal olcsóbb csatorna és viz teher dijjai által földrajzi előnyünket és tönkre silányitják.

Mit csináljunk hát most mi különösen alföldiek?

A vasuti vonalak már aligha hozhatók rendszerbe. A hajózható és továbbitó csatornák csak az uton lesznek keresztul vihetők, a midőn a közlekedési és földmivelődési miniszteriumot azaszellem és lég, mely Észak-Italiában fujdogál szállja meg, stb. stb. Csak az utóbbi esetben léphetne tulajdonképen előtérbe Alföldünknek kövérsége.

Hasonló culturmunkálatok által alkalom nyujtatnék nekünk talajproduktumunkat sublimisabb és állati test és allatproductumokká átváltoztatni. Ezen productumok azok, melyeknél velünk szemben sem az amerikai, sem különösen az orosz nem állja meg a sarat, mivel állatokat tengeren messze távolságból élve áltahozni, tapasztalatok szerint, több kárt hoz mint hasznot, állati testet h u s k é n t behozni époly impraktikus dolog, mert az az illat, mely a fris husban lakik, ha mindjárt jégben burkolva hozatik is, mégis elenyészik. J-s. J.

(Folyt. köv.)

A zombori takarékpénztár hitelegylete.

(Folytatás.)

Nem folytatjuk tovább. Hiszen ha az a „még ha" ott nem is következnék, mely alatt még a legkomplikáltabb kötelezettség értendő, akkor is eléggé meg volna kötve az illető aláiró, vagy aláirók, életrehalálra.

Pedig csak rövid, vázlatos ismertetése is ennek a hitelegyletnek is elégséges, hogy mindenki belássa, mily czélszerütlen alapelvekre van az fektetve.

A hitelegylet minden tagja 5%-át teszi le cautioképen annak az összegnek, a melyre mint nyilt hitelre számithat. Do ha igénybe veszi azt a nyilt hitelt, akkor ő is, felesége vagy üzlettársa is lekötelezi magát arra, hogy a kölcsönvett összeget, előleges felmondás nélkül, bármikor rögtön tartozik visszafizetni, s annak meg nem történte esetén a hitelegylet jogositva van perlekedés nélkül rögtön végrehajtásilag venni meg ezt rajta.

Valóságos Damocles-kard ez, mely a hitelegylet minden tagja fölött ott lebeg, és soha se tudja egy se, mikor szakad rea.

Mar magaban véve egy kölcsön, melyet a kölcsönadó bármikor is fölmondhat, s nem fizetés esetén rögtön executive megvehet, a lehető legkomplikáltabb módjait rejti magában a szándékos tönkretevési kisérleteknek. Ugyannyira, hogy alig képzelhetjük egy tagját is a hitelegyletnek, a kit — élve az önkényt adott jogokkal, speciális esetekben — ne lehetne krisisbe sodorni.

Mint fentebb kimutattuk, a veszély meghatározása ezen hitelegyletnél egy embertől függ. A hitelegylet elnökétől a takarékpénztar igazgatója Barthal József urtól.

Tegyük föl, hogy Barthal ur valóban az, a minek őt legodaadóbb hivei tartják. Egy azonban tagadhatatlan, hogy ideges, szeszélyes ember, s ez kitünik a közölt levelekből. De ettől eltekintve, ki tudja, mikor fog Barthal ur szerint az a veszély bekövetkezni, melynek elháritására jónak fogja látni az élvezett hitelt fölmondani? A kereskedő embernek pedig ritkán van heverő tőkéje. A rögtönfizetést esetleg nem teljesitheti. Pár óra alatt megexequáltatik s 24 óra alatt ellene csődöt kér, s fölriasztja az egész világot, a többi hitelezők is megrohanják a kereskedőt s beáll a — krisis.

Szeszélyes embertől ilyen elvárható s a mult számunkban közölt példa eléggé demonstrálja azt.

A „biztositási okirat"-ban, mint láttuk, leköttetünk élet-halálra olykép, hogy menekülés sehol se lehessen, hogy az örvény kikerülhetetlen legyen. Ördögi egy compositum ez.

De ha már ily mód megkötötte az ember kezét-lábát, behunyta szemét, hogy ne lásson, bedugta fülét, hogy ne halljon, lássuk van-e mód ez ördöngős szerződés kötelékei alól menekülni?

Fönnebb kimutattuk, hogy az alapszabályok szerint három havi felmondás, s az év leforgása szükségeltetik?

De hátha leforog az év is s még mindig nem adatik vissza a cautio?

Mi történjék most?

Perelni! Perelni a hatalmas takarékpénztárral? Abszurdum! A takarékpénztár azt mondja: egy-kettő, elő a pénzzel! Nincs? Megexequállak! S rögtön megteszi.

De a tag nem beszélhet igy; annak perelni kell lassu, vontatott perrel. Igazság ez?

Ennyit akartunk csak elmondani sina ira et studio.

HIREK.

A Sándor Béla főispán tiszteletére rendezett banquette lefolyásáról tudósitónk következőkben értesiti lapunkat: A rendezőség nagy tapintatlanságot követett el akkor, midőn a vendéglősnél csak 120 egyén számára rendelt teritéket, holott az utolsó nap déli 12 órájakor már tudatnia lehetett volna a vendéglőssel, hogy 200 körül lesznek a résztvevők. Enyhiti a rendezőség emez eljárását ama körülmény, hogy egyátalán nem lehetett azt józan ésszel föltenni, hogy az ily tüntetésnél e megyében 100-nál többen is jelen lehetnek. A vendéglős azonban csak 120 teritékre készült s e szerint Schneberger tiszteletes ur, a ki bár Krisztus hű tanitványa, se tudott módot találni arra, hogy 200-an jóllakjanak. Dikczió volt quantum satis. Sándor Béla szokás szerint, már tőle több izben hallott toasztban Ő Felsége a királyra köszönte poharát. Megjegyezzük, hogy ő méltósága volt az „e l s ő, k i t a j ó k e d v h u l l á m c s a p á s a i h l e t e t t" (lásd — B—a.) Korbay, a hivatalos „szolnok", a magyar kormányra s annak leendő fejére: Sándor Bélára, Széchenyi kanonok szintén Sándor Bélára. Sándor Béla a megyére, melyről azt véli, hogy örökké őt dédelgető, elkényeztető anyja neki. Csicsaky kanonok a főispánra. Schneberger János verbászi pap szintén a főispánra, s egyuttal jónak látja közmegvetéssel fordulni el a „Zombor és Vidéke" szerkesztőjétől, mint a főispán „s z e m é l y e e l l e n t e r v e s **kenyérkeresetszerüleg** s z ó r t r e v o l v e r z s u r n a l i s z t i k a a l j a s k o d á s o k t ó l!" (No ha ilyen czifrán vágta ki a blattot, megérdemelne egy Lipót-rendet! Hová nem nem ragadja el az embert a mamelukság!) Lajthay ó-kéri pap szintén a főispánra, Schmausz Endre alispán a főispánra, Matkovits Korbayra, Hajikovits a megyei tisztviselőkre, Mihályi János Zombor város közönségére üritte poharát. Sándor Béla a megyei papságra, mint a mely ez alkalommal a reá történt felköszöntések kontingensét képezte. Meglátszott rajta, hogy restelli, miszerint egy olyan polgár sem emelt reá poharat, a kiről elhehetne mondani, hogy igazán lelke benső sugallatának engedve tette azt. A megyei papság, mely kevés kivétellel tetőtül-talpig „hivatalos" mameluk, mint felköszöntő a közérzület tolmácsának nem tekinthető. Láttunk ott egészen indiferens polgárokat, a kik nagyon neutrálisan viselték magukat s az u. n. „közöröm"-ben nem igen vettek részt. Legfölebb is csak azon boszankodtak, hogy 3 frtjukért még enni sem kaptak. Különös dolog volt az, hogy ezek a dísz-toasztirozó urak rendkivüli szerény epithetonokkal ékesiték önmagukat. Igy pl. Korbay c s a k hetedfélszázezer megyei lakos nevében szólnokolt. Schneberger egymaga „köz"-megvetéssel fordult el a „Zombor és Vidéké"-tól, mely lap végre is az egész megyében egyike a legelterjedtebbeknek. Csupor Gyula ment a legtovább, mert ő Sándor Bélát **milliók** nevében köszönte föl. Csoda, hogy nem találkozott valaki, a ki Sándor Bélát Európa nevében, egy a ki Amerika nevében, egy a ki a földgömb nevében s végre egy, a ki a naprendszer nevében köszöntötte volna föl. Az „üdvriadalmas" dísz-banquette a reggeli órákban ért véget. A közgyülés másnap is folytattatott, de csak a tisztviselők jelenlétében, mert hisz „a mórok megtették kötelességüket, a mórok mehettek." Első a főispáni banquette, a közügy pedig . . . ejh ráérünk arra még! . . .

A **„Pesti Napló"** f. évi febr. 21-én Zentáról fölötte érdekes levelet közöl, melyből mi — miután politikai lap eleddig nem vagyunk — csak azt közöljük, a mi megyénkre s főispánunkra vonatkozik: „Fájdalom, — igy szól az emlitett levél — egy idő óta a volt koronai kerület községeinek ügyeit a megyei központból abszolutisztikus módon uralkodó f ő i s p á n i ö n k é n y kerítette hatalmába. S most sok a visszaélés, a zsarolás és szolgabirói b a s á s k o d á s tényei merülnek föl; az árvák dolgai s a katonaállitás a legkeserübb panaszokra szolgáltatnak okot stb., stb., stb. — — — — — Addig élnek vissza a főispán emberei a nép türelmével, mig egyszer csak azon veszik észre magukat a központban, hogy a f ő i s p á n t e k i n t é l y e é s b e f o l y á s a h a n y a t l i k, a k ö z v é l e m é n y n y i l a t k o z i k, a k a r a t á t k i j e l e n t i s e r e j é t é r e z t e i stb., stb. Kar, hogy Schneberger ur erről a czikkről tudomást nem szerzett, különben a „Pesti Napló" szerkesztőjéről is azt hireszteli vala, hogy a mi főispánunktól kenyeret kért, s az nem adhatott neki. Egyébként ebben a czikkben éppen az mondatik, hogy a főispán mindenkinek szivesen ad kenyeret, csak azt követeli tőle, hogy mameluk legyen. Persze, ha valaki azután nem akar mameluk lenni, akkor ráfogjuk, hogy kenyeret kért s az nem adatott neki. Risum teneatis amici!

A zombori kaszinó-egyleti dalárda tisztujitása a következő eredménnyel végződött: elnök lett Pribil Ernő, alelnök Falcione Nándor, titkár Bieber Gyula, karnagy Berger Antal, pénztáros Husvéth Károly, zeneműtáros Zsulyevits János, szertáros Kulcs Márton. Választmányi tagok: Denk Emil, Karvázy József, Reichert József és Staudacher József

Spanga érdekében különös egy kegyelmi kérvényt adott be az elitélt nénje: Spanga Mária. Ebben a kérvényben Spanga megkegyelmeztetéseért esedezik első sorban, de nyomban hozzáteszi, hogy amennyiben ezt a kérését nem teljesitenék, adják neki Spanga ingóságait.

Meghivó. A bezdáni casino f. évi február hó 25-én (hétfőn, azaz h o l n a p) saját termeiben tánczvigalmat rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghivja a rendezőség. Belépti dij személyenkint 1 frt. Kezdete 8 órakor.

Latinovits Gábor bajai országgyülési képviselő a szegényház és árvaház javára 400 forintot ajánlott fel.

Fizetésképtelenség. Bruck Ferencz szabadkai kereskedő fizetéseit megszüntette.

Kinevezés. A vallás és közoktatási miniszter Bruck Ferencz középtanodai tanárt az ujvidéki állami ipar és kereskedelmi iskolához igazgatóvá nevezte ki.

Szinházunk ügyében — mint értesülünk — a következő pályázat fog kibocsáttatni: „A zombori szinházrészvénytársaság Baja város tanácsával együttesen 1884. október hó 1-től 1885. évi virágvasárnapig terjedő téli idényre pályázatot hirdet olyformán, hogy az illető szintársulat az idény egyik felét Zomborban, másik felét pedig Baján tartozik tölteni azon sorrendben, amint azt Baja város tanácsa és a részvénytársaság igazgatósága közösen meghatározni fogja. — Tájékozásul megjegyeztetik, hogy Baja város részéről a Bárány vendéglő nagyterme és szokásos mellékhelyiségei előadásonként 5 frt dij mellett engedtetnek át; a mi a fütést illeti, a tanács erre nézve késznek nyilatkozik a szintársulatot havi 20 frt átalánynyal segélyezni. A zombori szinház-részvénytársaságnak tulajdonát képező, díszletekkel és szinpadi bútorokkal bőségesen felszerelt, ujonnan épitett szinház, a hozzá tartozó mellékhelyiségekkel együtt előadásonként előre fizetendő 10 frt dij mellett adatik ki azon hozzátevéssel, hogy a világitást, fütést és mindazt, mi az előadáshoz tartozik, bérlő saját költségén fedezi. A szinházi igazgató külön segélyezésre nem számithat. A zombori állandó szinházban van 20 páholy, 30 erkélyszék, 135 földszinti zártszék, 150 személyre külön földszinti és emeleti állóhely és mintegy 180 személyre való karzathely, melyek árait az igazgatóság fogja megállapitani. — Vállalkozótól megkivántatik, hogy társasága dráma-, népszinmű- és operette-előadásokra szükséges jó erőkkel és legalább 10 tagból álló saját zenekarral ellátva legyen. A pályázati határidő f. évi márczius hó 7-re van kitüzve. (Megjegyzés. Amennyiben pályázók Baja város tanácsa által szabott feltételekben vagy Baja várossal leendő összeköttetés ügyében nehézményeket találnának, a zombori szinház-részvénytársaság igazgatósága késznek nyilatkozik pályanyertest — ebbeli kivánatára — a pályázat eldöntésénél a fentjelzett egész szini idényre is szerződtetni.)"

A marhaszállitás ügyében a hazai vasut- és gőzhajózási vállalatok a napokban közös értekezletet tartottak, melyen megállapitották és összeirták azokat az állomásokat, melyeken a szállitandó marhák rakodása, fertőtlenitése, etetése és itatása történhetik s az egybeállitott lajstromot a gazdaközönséggel leendő közlés végett az összes gazdasági egyesületeknek megküldötték. E szerint jelenleg a magyar államvasutak vonalain 123, az osztrák-magyar államvasutén 132, a magyar észak-keleti vasutén 30, a déli vaspályán 25, a kassa-oderbergi vasuton 20, az első erdélyi vasuton 12, a magyar nyugoti vasuton 14, az alföld-fiumei vasuton 14, a budapest-pécsi vaspályán 11, a mohács-pécs-barcsi vasuton 9, az I. magyar gácsországi vasuton 10, a győr-sopron-ébenfurti vasuton 12, az arad-körösvölgyin 8, a szamosvölgyin 4 s az arad-csanádi vasut vonalán 14 rakodó állomás van. Fertőtlenitő állomás az összes vasutak mentén van 86. Étetésre és itatásra 19 állomás van berendezve. A dunagőzhajózási társaság 10 állomáson vesz fel marhaszállitmányokat s fertőtlenitésre 3 állomása van berendezve.

Pályázatok. A palánkai kir. jbiróságnál joggyakornoki, — a szabadkai kir. tvszéknél II. oszt. jegyzői, — a veszprémi kir jbirósággnál járásbirói állomásokra.

Az államhivatalnokok figyelmébe. Dr. Sztankovánszky János karlszbadi fürdőorvos a belügyminiszteriumnak bejelentette, hogy Karlszbádban lévő 795. számu házának első emeletén 2 nagy egészséges és teljesen berendezett szobát a magyar kormány rendelkezésére bocsájt azon czélból, hogy azokban a folyó évtől kezdve, 1890-ik évig bezárólag és pedig minden év április 1-től, október hó 1-ig 2—2 magyar államhivatalnok — a 12. rangosztálytól kezdve a 8-ik rangosztályig bezárólag — 4 héten át minden dij nélkül lakhasson. Igy tehát a két szobában 6 havi fürdő évad alatt, amely szükség esetén 7 hóra is kiterjeszthető, 12 államhivatalnok szabad lakást fog nyerhetni. Az ezen kedvezményt igénybe venni kivánó államhivatalnokok ezirányti kérvényeiket az illető miniszteriumokhoz tartoznak benyujtani és pedig a folyó hó végéig, a következő években pedig február 20-ig. A folyamodványokhoz a fürdő használatának szükségességét igazoló orvosi bizonyitvány okvetlenül melléklendő. Fölhivjuk erre a helybeli államhivatalnokok figyelmét.

Megtörtént. A vonat megáll. A kondukor elkiáltja: „Zombor, 25 percz!" — „Ejnye be csuf rikácsoló hang!" morog egy utas a kupéban. — „Csakugyan? Ha nem tetszik az urnak az én hangom, fogadja meg Blaha Lujzát az ur. Azzal tán majd meg lesz elégedve az ur!"

A dohányzók figyelmébe. Tegnap megjelent a „Dohány Ujság" czimü lap első száma, mely a dohány feldolgozásáról értekezik.

Név magyarositás. Bleicz Zsigmond ószivácz illetőségü adonyi lakos vezeték nevét „Balog"-ra változtatta át.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter a közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. t. cz. 83. §-a alapján állami végrehajtókká nevezte megyénk adófelügyelője mellé: Ambrasics György, Király Ferencz, Nikita György és Türr Antalt.

Foltos tükrök. A tükrök az által foltosodnak, meg, ha az üveg vagy a nap sugarainak vagy a kályha melegének vannak hosszabb ideig kitéve. A foncsor, mellyel az üveg be van vonva, rendkivül gyorsan jegeczedik, ha a napsugarak vagy a kályha melege ráhat. A tükör, melyre a nap süthet, igen gyorsan elromlik s szemcsés kinézése lesz, s ha még ezután sem változtatják helyét egészen értéktelenné válik. A tükröket tehát, hogy sokáig használtathassanak, olyan helyre kell függeszteni, a hol sem a napsugarak, sem a kályha melege közvetlenül nem érintik.

Pótlás. Kohn Ferenczné, ki a folyó hó 20-án megtartott izr. nőegylet tánczfüzérkéjén szintén jelen volt, feledékenységből kimaradt tárczánk névsorából.

Az öngyilkos halála. Bruck Gyula bajai születésü 31 éves ügynök, ki e hó 8-án a Diana-fürdőben meglőtte magát s azóta nagymező-utczai lakásán feküdt Budapesten, az éjjel meghalt. Holttestét felbonczolják.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:

M Ü L L E R G Y U L A

Egy ház a zarándok-utczában

egészen uj, mely áll 5 szobából, konyha, éléskamra, pincze, padlásból, hátul szintén egy szobából álló lakás, pajta stb. Az egész udvar kövezve, kút födél alatt van, szabad kézből azonnal eladó. 6—3

Azonkivül egy kis szőlőkert Cservenka külvárosban, közel a városi parkhoz mely egyenesen a vasút várótermére néz valamint egy darabban 15 □ öl föld, lóherrel bevetve, szintén szabad kézből rögtön eladó. Közelebbi értesitést nyujt **Perviz Sándor** ügyvéd úr Zomborban.

Számos és tartós gyógyeredmény.

Tüdőbajnál, sápkór- és vérszegénységnél,

uberculosusnál (tüdővész) az első stadiumban, **makacs** és **idült tüdőhurutnál**, mindennemü **köhögésnél**, **ziháló köhögésnél**, **rekedtségnél**, **rövid légzésnél**, **elnyálkasodásnál**, továbbá **sülynél**, **rhachitis-gyengeség** és **fellábbadásnál**, mely a **Herbabny Gyula** gyógyszerész által **Bécsben** előállitott

alphosphorsavas mész-vas-szörpével

eléretett, bebizonyitotta, hogy ezen készitmény mint **első rendü gyógyszer** ajánlható az elősorolt betegségek ellen. **Orvosilag megállapitott hatások: Jó étvágy, csöndes álom, a vér és csontképződés emelkedése, a köhögés csillapitása, a nyálka feloldása, a köhögési inger, az éjjeli izzadás, a kimerültség elmulása, általános testi erősödés, gyógyulás a tuberculusok fokozatos elhütése által.**

Elismerő irat.

HERBABNY GYULA gyógyszerész urnak **Bécsben**.

SCHUTZ-MARKE — OESTERR. UNGARN — DEUTSCHES REICH — JULIUS HERBABNY WIEN

Alólirott bátorkodik önnek mint az alphosphorsavas mészvas feltalálójának legbensőbb köszönetemet és teljes elismerésemet kifejezni ezen megbecsülhetlen készitmény gyógyereiért. Itéljen ön a symptomákból, mily sulyos beteg voltam. Lázam, éjjeli izzadásom, diarhoe bajom volt s a mellett vért köptem, mell- és hátfájásom volt s azonfelül torokingerem, mi annyira lesoványitott, hogy rendes sulyomból 56 kilót rövid idő alatt 50-re fogytam le; ezek következtében minden oldalról, mint tüdővészkoros tekintetesen feladattam. Ettől fogva rövid ideighaszn áltam az ön mész-vas-szörpét s Istennek és önnek hála, teljesen egészséges lettem, s a készitmény további használata folytán csodálatos sulyt, 65 kilót értem el, oly jólét, milyenben sohasem voltam.

Legmélyebb tisztelettel

Roth Ferencz, porczellángyáros.

Ennek igazolásaul

Lochner Ferencz, főfestő.

Porczellángyár Schönfeldben, Carlsbad mellett 1883. január 15-én.

Nem tudok elég köszönetet mondani önnek **mész-vas-szörpeert**, mely engemet a tüdőbajtól megszabaditott, miután minden más gyógyszer eredménytelen volt. Kérek ujabb 3 üveggel ugyanezt mellett.

Pingau 1883. május 23.

Oszterman Péter.

Kérek ujabb 6 üveg **mész-vas-szörpet** küldeni, az eddigi hatásért, melyet tanusitott, fogadja elismerésem.

Kirchbach 1883. május 28.

Fingerl János
tanitó.

Egy üveg ára 1 frt 25 kr., postán csomagolásért 20 krral több.

T e s s é k határozottan **mész-vas-szörpöt Herbabny Gyulától** kérni s arra ügyelni, hogy a fentebbi hatóságilag bejegyzett védjegy minden üvegen s mellette **Dr. Schweiczer** füzete, mely bő utasitást és számos bizonyitványt tartalmaz, található legyen.

Központi szállitási raktár a vidék számára:

Bécsben, Apoth. „zur Barmherzigkeit" Herbabny Gyula, Neubau, Kaiserstrasse 90.

Első raktár Magyarország számára Budapesten: Török József gyógyszerésznél **király-utcza 12**.

Továbbá raktárak a következő uraknál: **Eszék** I. C. Dienes. **Pécsett** Kovács M. **N.-Becskerek** Menczer E. **Lugos** Vertes L. **Pétervárad** Dondathoth. **Szeged** Kovács, Barcsay C. **Temesvár** Tárczay B. Zahner O. Steiner F. **Versetz** Müller O. 12—7

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hirnevü óraüzlete.

Brauswetter János Szegeden

cs. kir. és m. kir. szab. chronometer és műórás, föltalálója az első egyedüli kulcs nélkül fölhuzható remontoir inga-óráknak, stb. stb.

10—3

Alapittatott 1847. évben.

ÓRÁK 10 évi jótállás mellett.

Arany és ezüst ékszertárgyak

R É S Z L E T F I Z E T É S R E.

Kitüntetve: London 1871. Kecskemét 1872. Bécs 1873. Ujvidék 1875. Szeged 1876. Páris 1877. Székesfehérvár 1879.

Levélbeli megkeresésekre pontosan válaszoltatik. KÉPES ÁRJEGYZÉK BÉRMENTVE. Javitások pontosan eszközöltetnek.

Alapittatott 1847. évben.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hirnevü óraüzlete.

Rendkivül fontos a **HÖLGYEKNEK**

A cs. kir. egyetemi országos vegymühely által Bécsben, a magyar kir. országos vegymühely részéről Budapesten és prof. Liebemann által vegyelemzett, ugyszintén hatóságilag is megvizsgált és minden ártalmas érctartalomtól mentnek talált

a) **Juno-Créme,** az arcz- és kézbőr jeles festantási szere kitünő sikerrel használtatik **szeplő, napégés, foltok, bőrtisztatlanságok** és **kiütések** ellen **Ártatlan anyagoknak** sikerült vegyiteket képezi — Egy nagy tégely ára 1 frt 50 kr.

b) **Juno-pasta,** csodálatos, láthatlan, **nőszépitő-szernek** is neveztetik — Ezen arczpasta egy pillanat alatt az **arczbőrnek vakito feher** szint ad. E szerint a legerősebb szemnek sem lehetséges felfedezni, hogy az arczbőr praeparálva van s mégis ifju, rózsás, termeszetes szinnel bir. — Egy nagy tégely ára 2 frt.

Jauluszises „Juno Puder" mely minden érctartalomtól ment, minden külföldi keszitmenyt felülmul elismert kitünő minőségénél fogva. Kapható **feher, rózsa** és **créme**-szinben. — 1 Carton 60 kr.

Valódi minőségben egyes-egyedül nálam kapható. **JAULUSZ REGINA**, orvos leánya. **Budapesten**, VII., Izabella-utca 31., I. em. 21. ajtó.

Szállitás minden irányban utánvét mellett, pontosan eszközöltetik.

Elárusitók engedményben részesülnek. 10—3

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a Szt.-György téren, a szerb egyház községháza sarok-boltjá'an **füszer-, anyag-, papir- és irószerek, déli gyümölcs**, legjobb **sajt** és **csemege**, kitünő **bor, pálinka**, legfinomabb **Tea és Rum**, válogatott **gőzmalmi liszt**, és az emlitett czikkekbe vágó mindennemü árukkal jól berendezett

ÜZLETET

nyitottam.

Az eddig szerzett tapasztalataimat mindenkor arra fogom forditani, hogy nagyrabecsült vevőimet legjobb árukkal, mérsékelt árakkal, gyors szólgalattal tökéletesen kielégithessem.

Teljes tisztelettel

Gergurov Szredoje.

3—1

REIF J. specialista BÉCSBEN.

Margarethenstr. 7., bazárban, szállit titoktartás mellett:

gummi- és hal-hólyagot, csak valódi párisit, tuczatonként 1, 2, 3, 4 forintert, legfinomabbat 5 frtért.

legfinomabb párisi óvatossági szivacsok, tuczatonként 2, 3 és 4 frt.

Suspensoriumot 1, 1·50, 2 és 3 frtért darabját.

Továbbá minden egyéb **egészségügyi különlegességet.**

26—1

Gyors enyhules és eltávolitás a sulyos köszvénybajokban, mint **arczfájdalmak, migrámok, oldalfájdalom,** mindennemü **rheuma és idegbajokban,** (Ischias), **fülszaggatás, reuematikus fogfájás, izomgyengesége a rezkedésének, álmatlanság,** a tagok dermedtsége, továbbá hidvalozás által fájdalmak a már gyógyitott sebekben, és dermedtségeket, már egynehány bedörzsölés által az elpesi növényekből készített és általánosan a legjobbnak és legnagyobb fájdalomcsillapitónak elismert.

Növény-kivonat

„Neuroxylin."

gyógyit

Herbany Gyula gyógyszerész tulajdona Bécsben.

Elismerő iratok.

Az ő az ő szerint Neuroxylin tobb hetenuatát a megszabadított Nyolcz napi használatát hamet fuhattam, mert ugyszolan elfogyott. Szives legyen nekem egy nagyobb kosztemte tartom és igaskodni fogok a jó szenvedésemnek vegyszerét ajánlani.

Vesontul 1883 jan 25.

FISCHER FERENCZ

Mutáni ismet Neuroxylinja kiegyénitt ezer köszönetet mondok s kérem m g 2 üveg i posta utján küldni.

Szt. Vert 1882. december 1.

FLANSHEEGER MÁYIAS

Tiszteletel kérem a legrosabb minőségi Neuroxylinbol 2 üveget küldeni, mivelnek gyógyhatása egy asszonyon ujabban bebizonyult, kivem dicsérete mello gyógyszer által fájdalmai t j gosi. Ajánlom szeretettel a legalázatosabb szolgálatomat.

Losdorf, 1883. februar 11. **Zettl Elza.**

Mután az ontol remlett Neuroxylin már tobbket a kosznytol teljesen kigyógyitott, ugy megkertek ezen embereket, hogy ezen gyógyszert rendelnek megreuid-jem, mert is kérem ujabb 6 üveggel jaz erősebb minőségbol utánvét mellett küldeni.

Grtenzhof 1883. junius 25. WOLF FERENCZ

kőszegi czégtől.

ÁRAK 1 üveg zöld csom. 1 frt, 1 üveg erősebb minőségi (vörös csom.) köszvény, rheuma és merevség ellen 1 frt 20 kr., postával 20 kr. csomagolás. Minden üveg elkenyerés szempontjából a fentkitett vedjegy szolgál a valódiság megrzése miatt.

Központi szállitási raktár a vidék számára: **Bécsben. Apoth. „zur Barmherzigkeit"** Herbabny Gyula, Neubau. Kaiserstrasse 90.

Első raktár Magyarország szamára Budapesten: Török József gyógyszerésznél **király-utcza 12.**

Továbbá raktárak a következő urakná: **Eszek** I. C. Dienes Pécsett Kovács M. **Beckserek** Meinczer E. **Lugos** Vertes I. **Péterárad** Dondaliuth. **Szeged** Kovács, Barcsay C. **Temesvár** Tarczay B. Zalmay O. Steiner E. **Versetz** Müller O. 12—2

ROBEY & COMP.

18—3

Budapesten, üllői-ut 35.

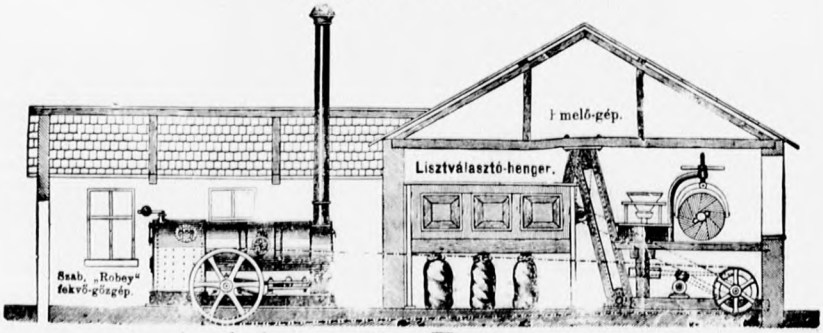

Szabadalmazott „Robey" gőzgép,

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alap'alazatot, falazott kéményt, olcsóbb is, felül is mulja a fekvő (stabil) gépet.

Előfizetési felhivás a

„MAGYAR HÁZIASSZONY"

háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdasszonyok orsz. egyletének hivatalos közlönye, III. évfolyamára. Szerkesztik:

CSISZÉR-UGRÓCZI IDA, ANDREA és VÉRTESS W. JÓZSEF.

Előfizetési árak:

Egész évre **6** frt — kr. — Fél évre **3** frt — kr. Negyed évre **1** frt **50** kr.

Előfizetések a „Magyar Háziasszony" kiadóhivatalához Budapest, Váczi-körut 20. szám intézendők.

A „Magyar Háziasszony" hetilapból mutatványszámokat bérmentesen küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ezirant hozzá legczélszerübben levelező lappal fordulnak.

Előfizetések a hó bármely napjától elfogadtatnak

A „Magyar Háziasszony" kiadóhivatala Budapest, Váczi körut 20 E szaklapnak egyik háztartásból sem szabadna hiányozni, miután utmutatásai mellett több száz forintot lehet a háztartásban megtakaritani.

Nyomatott Muzsik és Partlicsnál Zomborban.